

(Kort bemærkning).

Albertsen: Til det direkte spørgsmål, om der i overvejelserne vedrørende loven om dagpengereformen i forbindelse med socialudvalgets arbejde og den betænkning, der blev afgivet, var nogen betænkeligheder eller opstillet nogen tidsfrister eller andre frister i forbindelse med dansk medlemskab af EF eller ej, skal jeg sige, at der ikke i betænkningen eller i arbejdet er indgået forbehold af nogen art. Denne lov er vedtaget ud fra den politiske målsætning, som jeg må forstå at også fru Birte Weiss deler, den er vedtaget af et flertal her i folketinget og skal træde i kraft den dato, som er vedtaget her.

Men hvis det imod forventning skulle ske, at der den 2. oktober bliver sagt nej til dansk medlemskab, så ved enhver, også fru Birte Weiss, at det vil have afgørende indflydelse på Danmarks økonomi, og så må man selvfølgelig, når den situation foreligger og problemerne rejser sig, vurdere og analysere, hvilke kræfter vi har til at løse de forskellige opgaver.

Jeg er overbevist om, at hvert enkelt medlem af regeringen og regeringen som sådan vil gøre alt muligt for at opretholde ethvert socialt fremskridt og enhver social bestemmelse her i landet, men det er nu engang et spørgsmål, om man har kræfter og evner til at klare også store opgaver, hvis situationen økonomisk udvikler sig helt anderledes end forudsat, dengang man vedtog lovene.

Derfor er mit svar: det indgik ikke i betænkningen, der var ingen forbehold, men hvad der økonomisk og politisk kan ske efter et nej, kan hverken fru Birte Weiss eller jeg eller nogen anden garantere for.

Formanden: Fru Birte Weiss har ordet for en kort bemærkning, og så går vi over til talerlisten.

(Kort bemærkning).

Birte Weiss: Det er selvfølgelig rigtigt, at hverken hr. Albertsen eller jeg kan garan-

tere den udvikling, der kan komme på dette område. Det, som jeg så må henholde mig til, er, at socialministeren har taget skarpt afstand fra, at hun på nogen måde vil acceptere et sådant indgreb, og på den baggrund vil jeg indtil videre betragte statsministerens spørgsmålstegn ved denne reform som noget, der kan tendere de skræk-kampagner, vi har talt så meget om.

Til markedsministeren blot lige dette: jeg forstår det på den måde, at man her i dag under denne debat nu har givet tilsagn om, at den socialdemokratiske regering på intet tidspunkt vil gå med til integration i et system, hvor man giver slip på den socialpolitiske selvbestemmelsesret og på en række af de øvrige ting, der er blevet nævnt. Det, som vi så mangler at få frem i debatten, er, om det også gælder den borgerlige side af salen. Vi har jo ikke nogen sikkerhed for, at det er en socialdemokratisk regering, som sidder på det tidspunkt, hvor et senere skridt i denne europæiske integration skal tages, men hvis vi kan få et tilsvarende bindende tilsagn fra den borgerlige side af salen, tror jeg, at mange ville føle sig beroliget.

Arne Larsen: Det er ganske åbenbart, at en meget stærk modstand mod dansk indtræden i fællesmarkedet udgår fra arbejderklassen. Det kan vi se af en mængde tilkendegivelser og prøveafstemninger på store arbejdspladser. Også Gallups analyser viser det. Selv om LOs repræsentantskab sagde ja til indtræden, er det typisk, at jo længere vi nærmer os basis, underorganisationerne og de menige medlemmers rækker, desto stærkere er modstanden. Afstemningen på Dansk Arbejdsmands- og Specialarbejder Forbunds kongres var typisk i så henseende. Men det er ikke så mærkeligt, og det vidner om modenhed hos dansk arbejderklasse, at den indtager denne holdning.

For det første er det tydeligt, at Romtraktaten er en ny grundlov, som skal hindre arbejderklassen i at omforme samfundet i den brede befolknings interesse. Fællesmar-